

"James Ellroy va dient que és el millor escriptor de novel·la negra del món. I ho diu per dues raons: perquè ho és i perquè no ha llegit Julián Ibáñez. Si ho hagués fet, miraria a esquerra i a dreta abans d'obrir la boca. No passa res, Mr. Ellroy: la majoria d'autors espanyols de novel·la negra no resisteixen la comparació. Molts, en llegir Ibáñez, senten uns desitjos irrefrenables de tancar-se a casa i no tornar a sortir. I de rellegir Miss Marple i seguir veient CSI *ad eternum*, És lògic. Aquest autor veterà (Santander, 1940), parada obligatòria per al lector de novel·la *etiqueta negra*, és bo, molt bo. Insultantment bo.

Quan la pesca a la riba del riu Tajo l'hi permet, el senyor Ibáñez ens envia els seus llibres. Fidel a la cita, puntual, eficaç, dur, definitiu. Un món sòrdid, marginal, de carretera secundària, sense lliçons per aprendre ni temps per fer-ho. *Entre trago y trago* és un altre exercici d'estil, ofici i, uf, talent. De conèixer les regles del joc i esprèmer-les. Les cartes són les mateixes de sempre però el crupier les barreja i les reparteix, ràpides i —com ha de ser— marcades. El seu llenguatge —personal, indiciari, versemblant, intransferible— propicia que et quedi la pols del voral a la gola. Que el gust del licor et cremi l'estómac. Que et mati el desig. Que el neó o els fars, les llanternes o les navalles a la foscor no t'impedeixin continuar caminant a cegues. No només sap construir un món, sinó que ho fa amb paraules i escenaris, diàlegs i forats narratius que semblen no deure res a ningú."

Carlos Zanón,
Avui, 20 de maig de 2010

"Faig cas a la recomanació de Jordi Canal, un dels savis de la negra, i la clava de nou: *Entre trago y trago* (Alrevés), de Julián Ibáñez, és una de les millors novel·les negres que he llegit des de Jim Thompson, probablement. I és que la desolació, no només del paisatge, sinó dels personatges inmersos en un viatge al no-res presidit per la seva pròpia desgràcia, me l'ha recordat. Un glop carregat per desenganxar-vos de la neurosi habitual i enfocar els intents de sobreviure a la calorada. Per cert, amb *El baile ha terminado* Ibáñez ba guanyar el premi L'H Confidencial, que convoca la biblioteca la Bòbila que en Canal dirigeix i que té obert el termini de recepció d'originals fins el 30 de setembre; una altra forma de passar l'estiu."

Rafael Vallbona,
El Mundo / Tendències, 8 de juliol de 2010

¿Qué habría pasado con '*La miel y el cuchillo*' si en vez de recibir una mención especial del premio Umbriel Semana Negra 2003 hubiera quedado, por ejemplo, finalista del Premio Planeta? ¿O si la hubiera firmado no Julián Ibáñez, un curtido pero poco o nada famoso escritor santanderino, sino un presentador televisivo? Quizá, que casi todas las librerías y todos los hipermercados y los grandes almacenes habrían dedicado un lugar preferente para vender esta entretenida y digna novela negra.

Leandro Pérez Miguel,
El Mundo, 16 de septiembre de 2003

JULIÁN IBÁÑEZ

LA MILLOR NOVEL·LA NEGRA ESPANYOLA

BIBLIOTECA LA BÒBILA

L'HOSPITALET / ESPLUGUES